

Graag veel vlees

Godefrey, roepnaam Goj, keek goedkeurend in het rond. Nania had een mooi flatje weten te regelen.

- Zoiets zou ik ook wel willen, zei hij.
- Leuk, hè? De flat die ik eerst had, was lang niet zo mooi. Hier kun je tenminste al je spullen kwijt. Ik heb ook een logeerkamer, voor als mijn broertje komt.

Goj plofte in een makkelijke stoel neer. Hij ging met zijn grote, slanke handen over de stof van de armleuningen en vroeg:

- Je broertje woont hier toch vlakbij?
- Ja, bij mijn moeder. Maar hij mag af en toe komen logeren.
- Voor de fun?
- Hier heeft hij meer vrijheid. Van mij mag hij alles wat ik zelf niet mocht, toen ik zo oud was als hij.
- Ja, zeven jaar geleden, glimlachte Goj.
- Ik ben best oud. Alweer tweeëntwintig.
- Ik bijna.

Nania liep de huiskamer uit.

- Even iets makkelijk aantrekken.
- Wanneer verjaar je? vroeg hij.
- Wat? riep Nania, die inmiddels in haar slaapkamer stond.
- Ik vroeg, wanneer ben je jarig?
- Ik versta het niet!
- Wacht, ik kom even.

Goj stond op en liep naar de slaapkamer, waar hij in de deuropening ging staan. Nania had inmiddels haar rok uitgedaan. Ze sjoerde net een spijkerbroek over haar billen.

- Zeg, lummel...
- Sorry.

Hij ging in de gang staan, met zijn rug tegen de wand van de slaapkamer.

- Ik vroeg wanneer je jarig bent.
- O, zei Nania, net geweest. Op drie januari.
- O ja? Heb je het niet gevierd?
- Met de familie.
- En Lynn? Is die geweest?
- Die heeft me gebeld. Ik had haar wel uit willen nodigen, maar mijn moeder heeft een hekel aan haar.
- Je had mij toch kunnen uitnodigen?
- Moeder heeft een hekel aan Lynn, jij bent haar zoon, dus mag ze jou ook niet.
- Was jouw moeder niet actief in de bestrijding van racisme?
- Vast wel. Voor het milieu, tegen het racisme, voor ontwikkelingshulp, tegen... Afijn, ze is voor en tegen van alles. Het is haar werk, zo'n beetje. Ze verdient goed.
- Dan weet ze in ieder geval waar ze voor en waar ze tegen moet zijn.
- Omdat ze een goede baan heeft? Dat is best mogelijk. Mijn moeder verdraagt geen armoede.
- Tja... Goj ging weer in de deuropening staan. Nania trok een coltrui over haar hoofd en schudde haar blonde haren vrij.

Hij snoof de zoete geur op, die in haar slaapkamer hing.

- Ben je verkouden? vroeg Nania. Ze pakte een klein flesje van haar toilettafel en deed een beetje parfum achter haar oren.

- Nee. Heb je trouwens bier in huis?
- O sorry, zei Nania. Ik had je eerst wat te drinken moeten aanbieden.

Ze zette het flesje weg en schoot langs hem heen. In de keuken riep ze:

- Kom je?

Goj keek nog even rond en liep daarna terug naar de huiskamer, waar hij in zijn stoel neerplofte.

- Ik hoef nu geen bier, zei hij. Heb je cola?

- Ja, cola ook.

- Dan graag een cola.

Nania zorgde eerst voor het drinken, legde er nog een grote koek naast en ging daarna in de tweede makkelijke stoel zitten, tegenover Goj.

- Heerlijk, zei hij.

- Een aanbieding. Ik vind ze niet zo lekker.

- Ik bedoelde jou. Je ziet er goed uit, Nania.

- Dank je, zoon van Lynn, die mijn goede vriend is.

Goj nam een slok van zijn cola.

- Hoe gaat het met Lynn? vroeg Nania.

- Goed, denk ik. Ze heeft het een beetje druk, nu oma overleden is.

- Je oma is dood?!

- Ja, zei Goj lichtelijk verbaasd. Waarom schrik je zo?

- Nou, omdat je het zo rustig zegt. Wanneer is het gebeurd?

- Eergisteren.

- Maar dat is toch vreselijk?

- Och, ze was heel oud. Het werd onderhand tijd. Lynn ergerde zich groen en geel aan haar, en aan het verzorgingstehuis.

- Arme Lynn...

- Leuk vindt ze het niet. Ze zei gisteren nog dat het typisch haar moeder was, om op de verkeerde dag te sterven. De woensdag is volgens haar geen sterfdag.

- Maar ze vindt het niet erg dat ze dood is?

- Lynn had geen emotionele band met haar moeder, heb ik begrepen.

- En jij?

- Ik? zei Goj. Ehhh... nee, hoe moet je een emotionele band hebben met iemand die heel oud is? Dat lijkt me niet handig. De kans op overlijden is zo groot, dat het niet zinvol is om in een relatie te investeren.

- Je kunt toch gewoon een emotionele band met je oma hebben? Bijvoorbeeld, omdat ze lief is?

- De moeder van Lynn was niet lief.

- Maar jij kunt haar lief vinden, als kleinzoon.

- Ik zou niet weten hoe, zei Goj, die weer naar zijn glas reikte.

Nania liet hem van zijn cola drinken.

- Weet je, zei ze toen, ik vraag me af waarom je met mij bevriend wilt zijn.

- Ik vind jou gewoon leuk. En mooi.

- Je zou je oma leuk kunnen vinden.

- Mijn oma was niet leuk. Ze was een kil, berekenend mens. Ze deed wel vriendelijk, maar ze meende er geen biet van.

- Ik meen het wel.

- Omdat jij Nania bent. Jij bent echt. En mooi.

- En Lynn?

- Lynn is ook echt.

- Lijkt ze niet op haar moeder?

- Nee, Lynn is gewoon een goed mens. Een tegenpool van haar moeder. Oma leek vriendelijk, maar ze was een sekreet. Lynn komt afstandelijk over, maar in werkelijkheid valt ze wel mee.

Nania knikte en zei:

- Dat is zo ongeveer wat ik tegen Renee zei. Lynn is best lief.

- O ja, de groeten nog van Renee.

- Dank je. Wanneer heb je haar gezien?

- Gisteren. Ze was bij ons.

- O ja?

Goj pakte de koek op, bekeek hem even en beet er toen een groot stuk uit.

- Jah... zei hij.

- Dus die twee hebben geen ruzie meer?

- Ru...ie?

- Eet eerst je koek maar op.

Nania liep naar de thermostaat van de centrale verwarming en zette hem iets hoger. Goj nam ondertussen weer een slok.

- Heb je het koud? vroeg hij.

- Het is januari. Het vriest buiten.

- Da's beter dan binnen.

Tevreden nam Goj nog een flinke hap. De koek was bijna op, dus besloot hij het laatste stukje er achteraan te schuiven.

Nania glimlachte. Ze schikte de bloemen die in een vaas op een klein tafeltje stonden en ging weer zitten. Toen Goj met zijn tong het laatste restje koek van zijn tanden verwijderd had, vroeg ze:

- Ik dacht dat ze ruzie hadden?

- Lynn en haar beste vriendin? Neuh... Als het al een ruzie was, dan alleen voor Renee. Lynn was alleen maar verbaasd. Later vond ze het wel interessant.

- Dat zei je laatst nog.

- Ze vindt het trouwens wel leuk, dat wij bevriend zijn geraakt. Ze hoopt je binnenkort weer een keer te ontmoeten.

- Ik ga nog wel bij haar langs en bij Renee. Door al dat gedoe met Kerstmis en de vakantie in Oostenrijk heb ik gewoon geen tijd gehad.

- Heb je geen vuurwerk afgestoken met Oudjaar?

- Nee, zei Nania verschrikt, dat doe ik niet. Ik moet er niet aan denken!

- Ik wel, samen met mijn vriend en zijn huisgenoten. Was gaaf. De straat zag zwart van het kruit.

- Wij gaan expres op wintersportvakantie, zodat mijn broertje en zijn vriend geen vuurwerk af kunnen steken. Ze hebben al een keer brand veroorzaakt.

Goj grinnikte.

- Zo hoort het ook, zei hij.

- Mannen... zei Nania op verwijtende toon.

- Hoe oud is zijn vriend?

- Zestien.

- Da's een mooie leeftijd.

- Ze terroriseren de buurt, die twee. Laatst hadden ze een Te Koop bordje uit de tuin van een huis gehaald en bij de burens neergezet.

- O ja? Wat is daar zo leuk aan?

- Er werd een open dag gehouden, maar omdat het bord voor het verkeerde huis stond, waar niemand thuis was, kwamen er geen kopers. Pas laat in de middag had iemand het door. Nu moeten die mensen een nieuwe bezichtiging organiseren.

- Op die manier... Wij deden niet van die ingewikkelde dingen. Wat vuurwerk betreft, het leukste wat wij ooit gedaan hebben, is een fikse hondendrol bij iemand voor het raam leggen en laten ontploffen.

- Gatver...

- Zag er schitterend uit. Het was net een ontploffing in een oorlogsfilm, maar dan met rondvliegende stront in plaats van scherven.

- En Lynn vond dat goed?

- Lynn weet niet alles, zei Goj met een glimlach.

- Nee, ongetwijfeld. Goed... wat zullen we eens doen? Wil je vanavond hier eten, of ga je naar huis?

- Dat ligt er aan. Wat doe jij vanavond? Moet je nog werken?

- Nee, het bureau heeft me niet gebeld.

- Dan bel ik Lynn even.

Nania, die begreep dat hij mee wilde eten, stond op en liep haar open keuken in. Ze kon niet zo goed koken, maar spaghetti met gehakt en een sausje uit een pak had ze inmiddels onder de knie.

- Zeg maar wat je wilt eten. Ik was van plan om spaghetti te maken, maar het mag ook iets anders zijn. Goj keek neer op zijn mobiel, drukte een paar toetsen in en leunde achterover. Terwijl hij wachtte, zei

hij:

- Doe maar spaghetti.
- Ook goed, zei Nania. Veel of weinig vlees?
- Veel, natuurlijk. Ik ben een man. Ik ben dol op vlees.

Berustend trok Nania een mondhoek op. Ze wilde het gehakt eigenlijk over twee dagen verdelen.

- Hoi Lynn, met Godefrey. Zeg, ik eet vandaag niet thuis... Nee, ik ben bij Nania... Ja... Leuk voor je. Zeg haar maar, dat ik Nania de groeten heb gedaan en dat ze binnenkort langskomt... Ook bij jou, natuurlijk... Is goed. Tot vanavond, of anders tot morgenvroeg... Ikke wel... Ja, doe!

Nania draaide zich langzaam om, hield haar hoofd scheef en zei:

- Je hebt wel veel fantasie, ventje.
- Geintje, grijnsde hij. Wat doen we eigenlijk vanavond? Zullen we uitgaan?
- Dat kunnen we doen. Waar ga jij meestal uit met je vrienden?
- Ehhh... laten we naar een andere bar gaan. Waar ga jij met je klanten naar toe?

Nania ging verder met eten maken. Ze vulde een pan met water.

- Dat kun jij je niet veroorloven.
- Hoezo ik? Jij bent toch een rijke call girl?
- Gezelschapsdame, toevallig. Ik hou mannen gezelschap, tegen betaling. Mannen met veel geld, zoals zakenlieden, die de stad willen zien, of die niet alleen willen dineren. Verder ga ik niet meer, dat heb ik nu wel gehad.
- Goh... Die mannen betalen jou veel geld, alleen al omdat je ze gezelschap houdt?
- Ja. Vind je dat vreemd?
- Nee, eigenlijk niet. Je bent een mooie vrouw. Ik kan me daar wel iets bij voorstellen.

Nania haalde haar schouders op.

- Hoe kom jij aan geld? vroeg ze.
- Ik? O, Lynn geeft me geld.
- Maar je hebt toch gestudeerd?
- En?
- Nou, wil je dan geen carrière maken? Veel geld verdienen?
- Je bedoelt, zodat ik jong kan gaan rentenieren?
- Bijvoorbeeld.
- In dat geval doe ik het niet slecht.
- Ja, maar dat is geld van Lynn. Wil je niet je eigen geld verdienen?
- Waarom?

Inmiddels had Nania de pan met water op het vuur gezet. Ze waste haar handen en opende daarna een keukenkast. Het pakje met de instant saus moest daar ergens liggen.

- Tja, waarom...

Ze vond het pakje en sloot de deur.

- In feite is het mijn geld, zei Goj. Lynn heeft een pakket aandelen en obligaties. Die erf ik uiteindelijk toch, samen met mijn zusje.
- Maar nu is het nog van haar.
- Lynn vindt het absurd om mij te laten werken, terwijl ik er geen zin in heb. Werk jij voor de lol?
- Nee, dat niet, zei Nania.
- En de zakenlui die je ontmoet? Hebben zij veel plezier in hun werk?

Nania schudde nee. Ze deed water in een kleine pan.

- Niet echt, zei ze. Meestal praten ze honderduit over wat ze gaan doen als ze niet meer hoeven te werken. Een en al fantasie, want zolang ze getrouwd zijn, beslist hun vrouw wat er gaat gebeuren.
- Denk je? zei Goj.
- Zeker weten.
- Niet alle mannen zijn sukkels.
- Dat ligt aan het gezelschap. Als ze een mooie vrouw bij zich hebben, zijn het net kinderen.
- Dan ben je dus kinderjuffrouw van beroep!
- Eigenlijk wel, glimlachte Nania.

- Tjonge, ik ga met een beeldschone kinderjuffrouw op stap.
 - Dat is wat anders. Wij zijn gewoon vrienden. Bovendien ben je door Lynn opgevoed. Ik denk niet dat jij je makkelijk voor de gek laat houden.
 - Dat heb ik van nature. Lynn heeft alleen de puntjes op de i gezet.
- Nania veegde haar handen weer af aan haar spijkerbroek. Goj moest denken aan het moment waarop hij haar die broek over haar slipje zag trekken. De stof stond strak gespannen, dat vond hij wel mooi.
- Moet je je daar niet op kleden, vroeg hij, voor zo'n chique gelegenheid?
- Ze monsterde hem even.
- Niet echt, zei ze. Een spijkerbroek en een leren jasje is prima.
 - Ik bedoelde jou. Of mag jij ook in een spijkerbroek naar binnen?
 - Nee, een vrouw niet. Maar ik kleed me straks wel om.
 - Goed zo. Heb je misschien een kort jurkje, of iets anders met veel bloot?
- Nania keek er niet van op.
- Onverbeterlijk, zuchtte ze. Hij leert het nooit.
 - Nee, natuurlijk niet, zei Goj. Ik ben een man. Ik ben dol op vlees.